

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Š. M.**, zastoupeného Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem tř. Přátelství 1960, Písek, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Jindřichův Hradec, Obvodní oddělení Dačice**, se sídlem Havlíčkovo náměstí 98/I, Dačice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 4. 2016, č. j. 10 A 21/2016 – 47,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 4. 2016, č. j. 10 A 21/2016 – 47, **se zrušuje** a věc **se vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I. Vymezení věci**

[1] Žalobce podal u Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Domáhal se, aby soud (1) určil, že předvolání žalobce k provedení identifikačních úkonů podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, vydané v souvislosti s trestním řízením vedeným žalovaným pod sp. zn. KRPC-154261/TČ-2015-2020310 je nezákonné, (2) určil, že získávání osobních údajů žalobce pro účely budoucí identifikace v souvislosti s uvedeným trestním řízením je nezákonné, (3) zakázal žalovanému získávat osobní údaje žalobce pro účely budoucí identifikace v souvislosti s tímž trestním řízením a (4) a přikázal žalovanému, aby obnovil stav před zásahem.

[2] Krajský soud rozsudkem ze dne 4. 4. 2016, č. j. 10 A 21/2016 – 47, žalobu zamítl (rozsudek krajského soudu je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj pro stručnost odkazuje).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Napadený rozsudek je podle stěžovatele nepřezkoumatelný, protože krajský soud se nevypořádal s nesouhlasem stěžovatele s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. V poučení o procesních právech ze dne 23. 3. 2016, č. j. 10 A 21/2016 – 45, krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání. Výzva byla stěžovateli doručena dne 28. 3. 2016. Stěžovatel odpověděl na výzvu podáním ze dne 11. 4. 2016, v němž vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Krajský soud ke sdělení nepřihlédl a vydal napadený rozsudek, aniž by nařídil jednání. Soud tak porušil ústavně zaručené právo stěžovatele na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listina“) a znemožnil mu reagovat na vyjádření žalovaného.

[5] Dále stěžovatel namítl nesprávné posouzení věci krajským soudem, zejm. nesouhlasil s tím, že s ním soud zacházel jako s pachatelem trestné činnosti a odepřel mu ochranu před neoprávněným shromažďováním osobních údajů žalovaným. Závěry napadeného rozsudku považoval za nedostatečně odůvodněné. S ohledem na níže uvedený procesní postup Nejvyšší správní soud nepovažuje za účelné tyto další kasační námitky v této fázi řízení podrobně rekapitulovat.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření k žalobě.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovateli, že řízení před krajským soudem bylo zatíženou vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

[10] Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. „[s]oud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.“ Nezbytnými předpoklady fikce souhlasu, na základě které soud může o návrhu rozhodnout bez jednání, je tedy doručení výzvy k vyjádření, zda účastník souhlasí s tímto postupem, a marné uplynutí lhůty k vyjádření. Rozhodne-li soud ve věci samé bez nařízení jednání před uplynutím dvoutýdenní lhůty pro vyjádření nebo nepřihlédne-li k řádně a včas uplatněnému nesouhlasu, dopustí se vady řízení, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudky ze dne 29. 11. 2005, č. j. 4 As 46/2004 – 58, nebo ze dne 30. 9. 2009, č. j. 8 As 49/2008 – 62). Současně tím soud poruší také právo účastníka řízení na veřejné projednání věci v jeho přítomnosti, včetně možnosti vyjádřit se k věci, které je v ústavněprávní rovině zaručeno čl. 38 odst. 2 Listiny.

[11] Byť krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že „[p]odle § 51 odst. 1 s. ř. s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projeví s takovým procesním postupem souhlas“, toto tvrzení nemá oporu v obsahu soudního spisu. Na č. listu 44 se nachází pokyn k odeslání „poučení o procesních právech a povinnostech“ zástupci stěžovatele, samotné poučení obsahující i výzvu podle § 51 s. ř. s. se nachází na č. listu 45. Z doručky datové zprávy zasláné zástupci stěžovatele připojené k č. listu 44 vyplývá, že zpráva byla doručena v pondělí 28. 3. 2016. Dvoutýdenní lhůta k vyjádření podle § 51 s. ř. s. uplynula v pondělí 11. 4. 2016. Napadený rozsudek byl vydán dne 4. 4. 2016, tedy celý týden před uplynutím lhůty, v níž stěžovatel mohl uplatnit svá procesní práva.

[12] Souhlas stěžovatele k rozhodnutí věci bez nařízení jednání není obsažen v žalobě ze dne 7. 2. 2016, v návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 26. 2. 2016, ani v jiném dokumentu, který by stěžovatel doručil soudu před vydáním napadeného rozsudku. Na č. listu 57 se naopak nachází nesouhlas stěžovatele s rozhodnutím věci bez jednání, který byl podle doručky na č. listu 58 odeslán soudu dne 11. 4. 2016, tedy poslední den zákonné lhůty pro vyjádření k rozhodnutí věci bez nařízení jednání.

[13] Výzva podle § 51 s. ř. s. obsažená v přípisu na č. listu 23 byla podle pokynu na č. listu 21 i údajů na doručence (připojené k témuž listu) zaslána pouze žalovanému.

[14] V posuzované věci nebyly naplněny ani jiné okolnosti, výslovně předvídané soudním řádem správním, kdy by soud mohl rozhodnout o věci samé bez jednání, neboť žaloba byla zamítnuta (srov. § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 s. ř. s. *a contrario*). Krajský soud proto pochybil, rozhodl-li ve věci samé již dne 4. 4. 2016, aniž by vyčkal uplynutí lhůty podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

[15] Nejvyšší správní soud se v tomto okamžiku nemůže vyjádřit k dalším námitkám uplatněným stěžovatelem v kasační stížnosti vztahujícím se k věcnému posouzení nebo nedostatkům odůvodnění, protože nelze předjímat další vývoj věci v návaznosti na jednání před krajským soudem. Vypořádání těchto námitek by bylo předčasné a potvrzení nebo popření správnosti závěrů krajského soudu by postrádalo svůj význam.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[16] Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, proto napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1. s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu